

2020-24-0152-00288

Skrivelse af 11. marts 2020 fra Syd- og Sønderjyllands Politi (3300-89110-00008-18)

Et slagtesvin med endetarmsprolaps og halebid blev transporteret til slagteriet. Dyret var ikke separeret fra de andre svin under transporten. Ved ankomsten til slagteriet fremstod svinet nedstemt, sløvt og med hængende ører. Ved undersøgelse efter slagtingen fandtes endetarmsåbningen trevlet, og den bagerste del af endetarmen var omfattet af vævsdød. Halen var bidt af, så der var ca. 2 cm halestump tilbage.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt ovenstående lægges til grund, anmoder jeg Rådet om at besvare, hvorvidt den beskrevne adfærd efter Rådets vurdering udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3?

Svar ad 1:

Af embedsdyrlægens anmeldelse af 29. december 2017 fremgår følgende:

”Ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne det konstateres, at dyret havde et ældre endetarmsprolaps. Endetarmsprolapsen var blodig, inficeret og trævlet som følge af bid i denne. Endetarmstrævlerne var grå/sorte som følge af vævsdød.

Grisen havde desuden et halebid. Halen var bidt af således, at der kun var 2 cm halestump tilbage. Halestump og endetarmsprolaps flød sammen, og området med halebid & endetarmsprolaps havde en diameter på 7,5 cm. Grisen var nedstemt hvilket kunne ses ved at den var sløv og havde hængende øre...

Ved undersøgelsen efter den slagtemæssige behandling af slagtekroppen fandtes endetarmsåbningen trævlet, og vævet herfra var ramt af vævsdød (nekrose), se foto nr. 11 & 12. Desuden fandtes der indvendigt i endetarmen vævsdød (nekrose) samt betændelse af tarmvæggen, Se foto nr. 13-14 ... Området med vævsdød og betændelse havde en længde på ca. 10 cm. Endetarmsvæggen i dette område var fortykket til en tykkelse på ca. 1 cm. Fortykkelsen skyldes etablering af granulationsvæv (reperationsvæv). Granulationsvæv etableres efter ca. 6-8 dage og vil herefter have en væksthastighed på ca. 0,5 mm pr. dag, og det vurderes på denne baggrund, at tilstanden har været i mindst 3 uger. Se foto nr. 15 ...

Der fandtes, efter den slagtermæssige behandling af slagtekroppen, tegn på halebid. Desuden fandtes kronisk knoglemarvsbetændelse i ribben...”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Dyr med endetarmsprolaps skal undersøges og ydes adækvat og sufficient behandling, når lidelsen opstår. Vurderes et tilfælde af endetarmskrængning at være egnet til behandling, finder Rådet, at

dyret skal isoleres i sygesti med passende bekvemt underlag, smertebehandles og vurderes dagligt. Hvis dyret ikke bedres væsentligt eller kommer sig inden for en uge, skal det aflives.

Rådet finder, at slagtesvinets situation skulle have været erkendt ved det daglige tilsyn og afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at svinet var blevet undersøgt og adækvat og sufficient behandlet, så snart prolapsen opstod, eller, såfremt prolapsen ikke fandtes egnet til behandling, var blevet aflivet.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at slagtesvinet, ved ikke at være underkastet løbende vurdering og rettidig aflivning under opholdet i besætningen samt ved at være læsset og transporteret, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt eller passet under hensyntagen til dets behov.

Rådet finder, at slagtesvinet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Såfremt ovenstående lægges til grund, anmoder jeg rådet om at besvare, hvorvidt prolapsen kan have været tilbagetrukket i forbindelse med læsningen forud for transporten, og om prolapsen efterfølgende kan være faldet ud under transporten, således at lidelsen ikke var synlig ved læsningen?

Svar ad 2:

Risikoen for recidiv (genopståen) af en endetarmsprolaps afhænger af flere forhold, herunder omfanget af prolapsen, og om og i givet fald hvorledes, tilstanden er blevet behandlet.

Lægges svar ad 1 til grund, med særlig vægt på de af embedsdyrlægen beskrevne forandringer efter slagtning, finder Rådet det næppe sandsynligt, at prolapsen har været tilbagetrukket ved læsningen.

Spørgsmål 3:

Såfremt ovenstående lægges til grund, anmoder jeg rådet om at besvare, hvorvidt grisen på tidspunktet for transporten var transportegnet?

Svar ad 3:

Rådet finder, at svinet var uegnet til transport. Se endvidere svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, anmoder jeg Dem om også at oplyse det.

Svar ad 4:

Der henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste samt Rådets reviderede udtalelse af 1. oktober 2013 om svin med rektalprolaps, som kan findes på [Rådets hjemmeside](#).

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 10.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, og stk. 9, (nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 12, jf. § 2 og § 3), jf. § 1 og § 2, bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 19, stk. 1, jf. § 5 (nu bekendtgørelse nr. 1742 af 30. november 2020 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af grise § 84, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. § 50, stk. 1), og bekendtgørelse nr. 1729 af 21.

december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, nu bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 (transportforordningen) artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra a.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.

Staffen vedrørende tiltalte chauffør bortfaldt.

Tiltalte vognmand blev straffet med bøde på 17.500 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, stk. 9 og stk. 11, jf. § 1 (nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 12, jf. § 2 og § 3), og bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, nu bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 1, jf. stk. 3, jf. Rådets Forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 (transportforordningen) artikel 3, litra b og artikel 6, stk. 3, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 og pkt. 2, litra b, jf. straffelovens § 89. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage.